

SURT CADA TRES SETMANES

SUBSCRIPCIÓ	
Població.	5'00 ptes. l'any
Fora	6'00 " "

Dels articles en són responsables llurs autors. - No es retornen els originals. - Anuncis, esqueles i remesos a preus convencionals - - - -

EDITORIAL

la crida que férem als fills de La Selva, en nostre número anterior, aquests han correspost amb una actitud colpidora.

BRUM, no ha tingut, de bon tros, l'acceptació que li cal.

Sortirem a la llum pública allargant la mà a tothom. I tirant terra damunt velles rancúnies que, a nosaltres, joves, no ens afecten gens ni mica; posarem humilment la nostra ploma i el nostre esforç al servei de la Vila, alçant el nostre periòdic com una blanquíssima bandera de pau que amb el lema de cultura, democràcia i catalanitat, desitjava veure al seu entorn a tots els selvatans.

La realitat ens ha dit que, malauradament, són molt pocs els que han comprès ço que significava aquest periòdic pagat amb els diners que potser molts altres es gasten en vicis.

Els uns, rànica oligarquia de benestants sense ideal, on s'hi troben enrolades persones que per la seva professió haurien de protegir tot ço que fos una guspira de cultura, ens han menyspreat.

Els altres, que ja han oblidat aquella màxima de que "no hi ha cultura possible sense valor ni sacrifici", ens han mirat amb indiferència.

¿Què haurem fet nosaltres per merèixer aquesta adversió que més que com a pròpia ofensa, l'hem sentit com la confirmació frapant d'aquella vella dita tan vilatana que diu que "a La Selva no pot haver-hi res"?

¿Quina pena fa, haver de fer aquesta confessió sabent que serem escoltats per tanta gent!!

I és que vint-i-cinc anys de servilisme no han passat en va a la nostra Vila. En el cor del poble queden encara reminiscències fanàtiques, que amb el temps cal arrencar, costi el que costi.

Vinguda la República, arribada l'hora de fer feina positiva per la reconstrucció cultural i econòmica de la Vila, no hi ha la coratgia i l'interès que les circumstàncies exigeixen.

I ço que en uns és negligència en altres és hostilitat maligna a tot el que significa cultura veritat.

¿Es que tenia raó qui digué que la ploma, aquest instrument amb el quals poden expressar-se els pensaments més bells i els ideals més nobles, a més d'ésser un missatger de la cultura, ha de saber defensar-la com una arma punyent i feridora?

Durant aquests dies, ens ha calgut més que coratge, braó per afrontar una veritable allau de literatura inspirada per l'amor propi ofès; literatura que posava de relleu aquelles veritats tan nues i tan descarnades, i tan temudes també pels que treballen amb fins gens culturals.

¿Què ens toca fer? ¿Com hem d'esgrimir aquesta ploma que posarem al servei de la Vila?

Avui, ja no som quatre joves cap-calents els que diem això. Tenim al nostre costat homes de molt bona voluntat.

I amb nostra ploma, consagrada a un ideal, hem d'esborrar aquella dita vilatana que meresqueren uns que ja no són de la nostra generació i demostrar a tothom que avui ens haurà escoltat, que a La Selva, es pot fer molt i bo, i que mai més notornarà a ésser possible abusar dels bens comuns, mani qui mani, i peti qui peti. — LA REDACCIÓ.